

DÀNH CHO AI ?

Các tài liệu, sự kiện, và các hoạt động khác của chúng tôi đều có mục đích để kết thúc một thảm kịch ở Trung Quốc.

Nhưng điều đó cũng là vì bạn, trong thế giới tự do này. Vì mỗi người chúng ta đều có thể bị ảnh hưởng bởi cuộc đàn áp. Mỗi người chúng ta đều có thể bị yêu cầu – dưới hình thức nào đó - để làm điều trái với lương tâm hoặc các nguyên tắc của mình, để rồi sau này phải hối tiếc.

Mỗi người trong chúng ta đều có phản ứng với những sự kiện ở Trung Quốc - có thể là sự đồng cảm, hành động, hoặc sự thờ ơ.

Chỉ cần dành thời gian đọc tài liệu này, tìm hiểu về Pháp Luân Công, và mở rộng mối quan tâm của bạn, ở đó sẽ có hy vọng và cơ hội.

Bạn có thể giúp bằng cách:

- Chia sẻ thông tin này cho bạn bè, người thân, đồng nghiệp và những người xung quanh.
- Ký tên thỉnh nguyện công lý cho các học viên Pháp Luân Công tại: <http://tindaiphap.net/news/thinh-nguyen.html>

* Mọi thắc mắc xin vui lòng liên hệ với chúng tôi:

- Miền Bắc: Anh Trí (ĐT: 0903 434 956) - Email: triplc@gmail.com
Anh Tùng (ĐT: 0123 889 9387)
 - Miền Trung: Anh Vũ (ĐT: 0166 702 3419) - Anh Nguyên (ĐT: 0915 801 322)
 - Miền Nam: Anh Tú (ĐT: 0918 728 049) - Anh Nghĩa (ĐT: 0908 294 132)
- Hoặc bạn có thể tham khảo thêm thông tin tại website:
<http://vn.minghui.org> - <http://tindaiphap.net>

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP

MỘT CÁI NHÌN LỊCH SỬ

www.phapluan.org

Vũ khí mạnh nhất để ngăn chặn bất công trong thế giới của chúng ta ngày hôm nay là nhận thức.

MỤC LỤC

Hàng triệu người có sức khỏe dồi dào nhờ luyện tập Pháp Luân Đại Pháp 6

Cuộc đàn áp Pháp Luân Công tại Trung Quốc 15

Mổ cướp nội tạng sống từ các học viên Pháp Luân Công 22

Tất cả chúng ta đều có thể bị ảnh hưởng bởi cuộc bức hại 25

Sự thật - sức mạnh để ngăn chặn tội ác 27

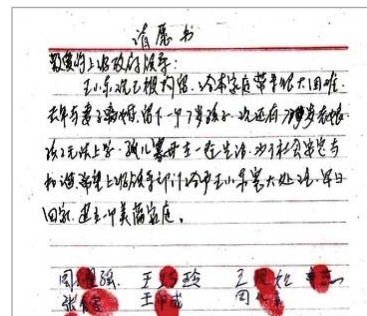
Người dân thế giới và Trung Quốc phản đối cuộc đàn áp 29

học viên, mặc dù trong một vài trường hợp, bản thân những người ký tên đã bị bức hại.

Ông Dương Hiến Hoành, Chủ tịch Liên minh Nhân quyền Đài Loan, cho rằng, với số đông người dân ở thôn sẵn sàng ký vào đơn thỉnh nguyện để giải cứu học viên Pháp Luân Công, “chúng ta có thể thấy các học viên Pháp Luân Công được công nhận ở Trung Quốc ở mức độ nào. Người dân ở thôn nhìn thấy các học viên hàng ngày. Họ thực sự là những người tốt, sống theo các nguyên lý Chân – Thiện – Nhẫn. Kết quả là, nhiều người dân sẵn sàng đứng về phía các học viên. Người dân Trung Quốc đang sẵn sàng đứng về bên thiện”, theo lời của ông Dương: “Họ muốn tách mình khỏi cái ác và đưa ra quyết định đúng đắn. Đây là một lực lượng quan trọng để thay đổi xã hội.”

1.500 người dân ở địa phương huyện Xương Lệ, thành phố Tân Hoàng Đảo, tỉnh Hà Bắc đã ký vào đơn yêu cầu trả tự do cho anh Chu Hường Dương, một học viên Pháp Luân Công, từng là kỹ sư ở Học viện Thiết kế và thăm dò số 3 thành phố Thiên Tân

Hơn 300 dân làng ở thôn Chu Quan Truân (tỉnh Hà Bắc) ký tên thật, in dấu tay của họ vào đơn khiếu nại có dấu xác nhận của chính quyền thôn kêu gọi trả tự do cho ông Vương Hiểu Đông - học viên Pháp Luân Công – một giáo viên rất được tôn trọng ở làng của họ

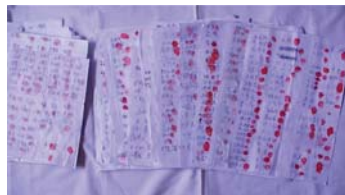
Tháng 03 năm 2010, Hạ viện Mỹ đã ban hành Nghị quyết 605 kêu gọi chấm dứt ngay tức thời chiến dịch bức hại, đe dọa, cầm tù, và tra tấn các học viên Pháp Luân Công, và trả tự do cho tất cả các học viên Pháp Luân Công đang bị cầm tù tại Trung Quốc.

Tháng 06 năm 2011, nhân dịp Thủ tướng Trung Quốc Ôn Gia Bảo dẫn đầu phái đoàn sang thăm Đức, 57.000 người dân Đức đã ký tên trình lên Thủ tướng Đức Merkel để bày tỏ mối lo ngại về cuộc bức hại Pháp Luân Công và để chấm dứt việc mô phỏng nội tạng các học viên Pháp Luân Công của ĐCSTQ.

Tháng 10 năm 2012, 106 Nghị sĩ Hoa Kỳ cùng ký vào thư yêu cầu Bộ Ngoại giao công bố thông tin về tội ác mô phỏng nội tạng ở Trung Quốc

Người dân Trung Quốc yêu cầu chính quyền trả lại công lý cho các học viên

Tại Trung Quốc, bắt chấp sự đe dọa, khủng bố của ĐCSTQ, hàng ngàn người dân trong cả nước đã ký tên vào đơn khiếu nại để yêu cầu chính quyền ngay lập tức thả tự do cho các học viên Pháp Luân Công.

Một đơn thỉnh nguyện được ký và điểm chỉ bằng vân tay bởi 15.000 người Trung Quốc

Những hành động như vậy của những người dân bình thường đang gia tăng. Đối mặt với cuộc đàn áp, họ đã đứng lên chọn công lý, bảo vệ các

Sơ lược về Pháp Luân Đại Pháp

Pháp Luân Đại Pháp (hay còn gọi là Pháp Luân Công) là một môn rèn luyện tinh thần cổ xưa trong Phật gia của Trung Quốc, một phương thức tu luyện cả thân lẫn tâm qua những bài giảng về đạo đức, cũng như các bài công pháp.

Pháp Luân Đại Pháp khác biệt hẳn so với các môn khí công khác, không chỉ chú trọng vào luyện tập các bài công pháp mà còn chú trọng vào việc trau dồi tâm tính, đạo đức trong cuộc sống hàng ngày theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn do Ông Lý Hồng Chí, người sáng lập Pháp Luân Đại Pháp truyền dạy.

Luyện tập Pháp Luân Đại Pháp đơn giản, nhưng rất sâu sắc và hiệu quả. Chủ yếu gồm hai phần: Tự trau dồi bản thân qua việc học các bài giảng của Ông Lý Hồng Chí, và thực hành năm bài công pháp nhẹ nhàng của Pháp Luân Đại Pháp, trong đó có một bài tĩnh công thiền định để học và thú vị.

Học Pháp Luân Đại Pháp như thế nào ?

Luyện tập Pháp Luân Đại Pháp rất đơn giản nhưng mang lại nhiều hiệu quả cả về sức khỏe và tinh thần, giúp người học giảm căng thẳng, tĩnh tâm và sáng suốt. Tất cả các tài liệu học bao gồm sách, audio, video,.. có thể download miễn phí trên trang web: www.phapluan.org

Trọng tâm của pháp môn là chiếu theo nguyên lý tối cao của vũ trụ: Chân - Thiện - Nhân, được giảng dạy một cách có hệ thống trong cuốn sách “Chuyện Pháp Luân” do Ông Lý Hồng Chí biên soạn. Kết hợp giữa việc đọc sách và luyện năm bài công pháp, các học viên cố gắng để trở thành những người tốt hơn nữa qua việc thực hành các nguyên lý này trong cuộc sống hàng ngày.

Sách *Chuyện Pháp Luân*
phiên bản tiếng Việt

Ngay từ khi bắt đầu, Pháp Luân Đại Pháp luôn nhấn mạnh rằng việc tu luyện là hoàn toàn tự nguyện, không có bất kể cơ cấu tổ chức nào, không có văn phòng, không lập danh sách, không bắt buộc bất kỳ ai tu luyện. Người tu luyện gia nhập hoặc rời đi một cách tự do. Các hoạt động của học viên Pháp Luân Công đều là tình nguyện phục vụ cộng đồng, không có lợi nhuận hay thu nhập, chỉ là tình nguyện công hiến.

Sách “Chuyện Pháp Luân”: Các bài giảng được soạn lại trong cuốn sách này và đã được dịch ra 38 ngôn ngữ trên thế giới, bao gồm cả tiếng Việt. Cuốn sách đã vén mở những ẩn đố về nhân loại, sinh mệnh, thân thể người, không gian, thời gian và vũ trụ, với những nguyên lý uyên thâm.

Người dân thế giới và Trung Quốc phản đối cuộc đàn áp

Hàng trăm phương pháp tra tấn và các trung tâm tẩy não trên toàn quốc đã không thể “nhỏ tận gốc” Pháp Luân Công ngay cả trong những thời khắc đen tối nhất. Ngược lại, Pháp Luân Công đã truyền rộng tới hơn 100 quốc gia trên thế giới. Các giải thưởng, thư công nhận, và sự thần phục đức tính cao quý của các học viên Pháp Luân Công đã đánh dấu sự thất bại của những lời dối trá của ĐCSTQ và sự thức tỉnh lương tâm của nhân loại.

Các nước yêu cầu ĐCSTQ ngay lập tức chấm dứt cuộc đàn áp Pháp Luân Công

Luật sư Carlos Iglesias,
Tòa án Tây Ban Nha

Hàng nghìn quan chức chính phủ từ các quốc gia trên khắp thế giới đã đứng lên ủng hộ Pháp Luân Công. Hàng triệu người trên khắp thế giới ký tên thỉnh nguyện, viết thư kêu gọi chấm dứt cuộc bức hại phi pháp và mang những kẻ chịu trách nhiệm ở Trung Quốc ra trước công lý.

Tháng 11 năm 2009, một Thẩm phán Tây Ban Nha đã truy tố 5 quan chức cấp cao của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) vì vai trò của họ trong tội ác tra tấn và diệt chủng chống lại các học viên Pháp Luân Công, trong đó có cựu lãnh đạo ĐCSTQ Giang Trạch Dân.

Một tháng sau đó, tòa án Argentina đã ban hành lệnh bắt giữ Giang Trạch Dân và La Cán vì vai trò của họ trong cuộc diệt chủng và tra tấn chống lại các học viên Pháp Luân Công tại Trung Quốc.

Một mạng lưới những người trên khắp Trung Quốc và nước ngoài đã gọi điện trực tiếp cho những người tham gia bức hại để giúp họ hiểu sự thật, và cố gắng thuyết phục họ dừng lại. Nhiều thủ phạm đã xin lỗi. Những người khác cầu xin sự tha thứ, hứa sẽ chấm dứt, nếu tên của họ có thể được gỡ bỏ khỏi bản phơi bày sự việc.

Tất cả những gì họ làm đều xuất phát từ một trọng tâm của việc tu luyện Pháp Luân Công, đó là khái niệm về lòng từ bi. “Trong tu luyện Pháp Luân Công, chúng tôi học cách nghĩ đến người khác trước, và mở rộng lòng từ bi. Điều đó có nghĩa là sự đau khổ của người khác cũng là của chúng tôi, và vì vậy chúng tôi không thể đứng yên mà không thể làm gì.” - Robert, một kỹ sư phần mềm ở New York nói.

“Tôi sẽ không bao giờ quên lần đầu tiên gặp một học viên Trung Quốc, người đã được trả tự do từ một trại lao động sau khi chúng tôi viết thư giúp cho trường hợp của ông ấy,” Robert nhớ lại. “Ông đã khóc khi miêu tả lại giây phút mà ông biết rằng rất nhiều người bên ngoài đang ủng hộ ông.”

Những nỗ lực không ngừng nghỉ ấy không chỉ giúp nhiều học viên được trả tự do, mà còn giúp đóng cửa nhiều trại lao động ở Trung Quốc. Nhiều cảnh sát bức hại Pháp Luân Công đã quay sang giúp đỡ các học viên. Những người dân vốn trước đây hiểu sai về Pháp Luân Công sau khi biết sự thật đã ủng hộ, thậm chí học Pháp Luân Công.

Giới thiệu năm bài công pháp

1 Phật Triển Thiên Thủ pháp

Phần cốt lõi bài công pháp này chính là ‘căng’ ‘chùng’, đã thông các kênh năng lượng của thân thể, tạo nên một trường năng lượng mạnh mẽ.

2 Pháp Luân Trang pháp

Bài tĩnh công đứng gồm bốn động tác được giữ nguyên trong nhiều phút, bài công pháp thứ hai này giúp ‘sinh huệ tăng lực’.

3 Quán Thông Lưỡng Cực pháp

Bài công pháp chủ yếu gồm các động tác tay lên xuống nhẹ nhàng, tịnh hóa thân thể nhờ sử dụng năng lượng từ vũ trụ.

4 Pháp Luân Chu Thiên pháp

Bài công pháp này gồm các động tác tay nhẹ nhàng, lên xuống ở ngoài cơ thể, ở đằng trước và sau lưng, nó sửa lại những trạng thái bất thường của cơ thể và tuần hoàn năng lượng.

5 Thần Thông Gia Trì pháp

Đây là bài tập tĩnh công kết hợp với các thủ ấn đặc biệt và tư thế tay để thanh lọc tâm và thân, nó gia trì năng lượng và các công năng.

Hàng triệu người có sức khỏe dồi dào nhờ luyện tập Pháp Luân Công

Trải qua hơn nửa đời người, bà Nguyễn Thị Bích (Sài Gòn) về hưu, mang theo mình đủ thứ bệnh tật: cao huyết áp, giãn tĩnh mạch sâu, thoái hóa khớp gối và đốt sống, cùng căn bệnh ung thư cổ tử cung... Bà cảm thấy mất hết hy vọng vào cuộc sống.

Nhưng giống như định mệnh an bài, bà đã tìm thấy hy vọng khi tình cờ nhìn thấy một nhóm tập Pháp Luân Công tại công viên gần nhà. Sau ngày hôm đó, bà bắt đầu bước trên con đường tu luyện theo nguyên lý Chân – Thiện - Nhân. “Như một phép màu, tất cả bệnh tật của tôi lần lượt biến mất. Sau hai tháng, tôi không còn phải dùng đến bất kỳ viên thuốc nào”, bà Bích nhớ lại.

Cách xa Việt Nam hàng nghìn cây số, tại một thành phố cổ trên ngọn núi cao 3.800 mét ở Peru, cụ Julia chăm chăm nhìn vào khu rừng xanh chờ đợi những người con trai ở nơi xa của cụ trở về. 81 năm khó nhọc của cuộc đời và sự môi mòn chờ đợi đã làm cụ mờ đôi mắt, mang theo đủ thứ bệnh tật và hoàn toàn bị mất thánh giác.

Cho đến một ngày, một trong những người con trai của cụ Julia đã trở về. Cụ ngạc nhiên khi trông thấy người con trai thật khỏe mạnh và đã hoàn toàn khỏi bệnh cột sống nặng. Ông nhìn người mẹ già nua, tiêu tụy mà rót nước mắt. Ông trân trọng đặt vào tay mẹ cuốn sách “Chuyện Pháp Luân”. Người mẹ xúc động ôm cuốn sách vào lòng.

Sự thật - sức mạnh để ngăn chặn tội ác

Đáp lại sự bất công ở Trung Quốc, hàng triệu người dân bình thường đang làm những điều phi thường - ở cả trong và ngoài Trung Quốc. Họ đang nỗ lực đem sự thật đến cho mọi người, với một niềm tin: biết rõ sự thật chính là sức mạnh để ngăn chặn tội ác.

Mục tiêu của họ là đưa những tài liệu mà họ làm ra – trong đó tiết lộ về cuộc bức hại ở Trung Quốc và vạch trần tuyên truyền của ĐCSTQ – cho càng nhiều người càng tốt. Ở một đất nước mà chính quyền bạo lực và các phiên xử bỏ túi (án đã được định sẵn) cho phép công an và lính canh ở trại lao động tra tấn tù nhân mà không bị trừng phạt, việc phơi bày sự ngược đãi là một trong số ít những cách tự vệ của nạn nhân.

“Sự thật có tác dụng”, ông Levi Browde, thuộc Trung tâm Thông tin Pháp Luân Đại Pháp nói. “Khi một cảnh sát phát hiện ra những người hàng xóm - và vợ của mình - biết mình đang tra tấn những người vô tội, anh ta có thể sẽ suy nghĩ lại trước khi tiếp tục thực hiện việc đó.”

Một học viên đang nói với người dân về cuộc bức hại Pháp Luân Công

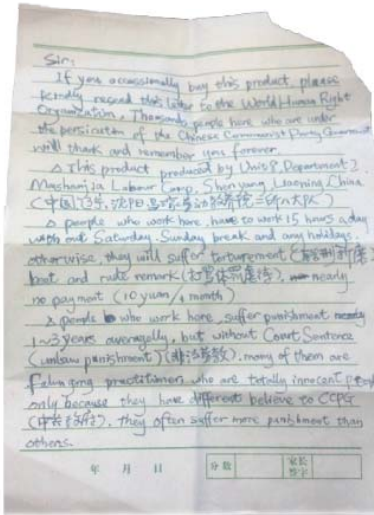

Một người đàn ông đang ký tên thỉnh nguyện để chấm dứt cuộc bức hại

lần, sản xuất tấm, làm đồ thủ công trong điều kiện mất vệ sinh, v.v.

Những sản phẩm này là làm theo đơn đặt hàng của các công ty, do những người ở trại lao động kết nối với các công ty để kiếm lợi bất chính. Rất có thể, những sản phẩm từ Trung Quốc mà bạn đang sử dụng được làm từ các trại lao động cưỡng bức, nơi mà các học viên Pháp Luân Công vẫn chiếm một tỷ lệ rất lớn trong số những người bị giam giữ.

Câu chuyện của cô Julie Keith xảy ra vào tháng 10 năm 2012 một lần nữa chứng thực sự thực này. Trong khi mở hộp đồ trang trí Halloween, cô Julie đã tình cờ phát hiện trong đó cất giấu một bức thư đến từ một trại lao động cưỡng bức của ĐCSTQ. Bức thư viết:

“Sản phẩm này được sản xuất tại Sở 2 Đại đội 8 Trại lao động cưỡng bức Mã Tam Gia, thuộc Thẩm Dương tỉnh Liêu Ninh, Trung Quốc.”

“Người làm ở đây phải lao động 15 giờ mỗi ngày, không được nghỉ cuối tuần, nếu không sẽ bị đánh và chửi, hầu như không có tiền công (chỉ nhận 10 nhân dân tệ/tháng (khoảng 33.000 VND))”

Hiện Bộ An ninh Quốc nội Hoa Kỳ đang tiến hành điều tra việc này.

Ngày thứ hai khi đang nghe Sư phụ Lý giảng Pháp, tai của cụ Julia bỗng tê và đau nhức. Sau đó, cụ đã có thể nghe lại được. Mắt của cụ cũng dần sáng lên và không cần đeo kính. Cụ Julia đã ném đi tất cả những lọ thuốc mà trước đó cụ cần giữ bên mình mỗi ngày, vì giờ đây cụ không còn cần đến nữa. Cụ Julia nhận ra rằng những thay đổi lớn đó là nhờ ân huệ của Sư phụ Lý.

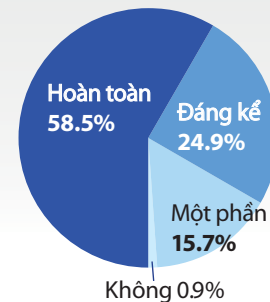
Câu chuyện của bà Bình và cụ Julia cũng giống như hàng nghìn, thậm chí hàng triệu câu chuyện của các học viên Pháp Luân Đại Pháp khác trên toàn thế giới, đặc biệt là ở Trung Quốc. Họ là những bằng chứng sống về hiệu quả đáng kinh ngạc của Pháp Luân Đại Pháp trong việc nâng cao sức khỏe, tinh thần và đạo đức.

Chính sự kết hợp giữa một lối sống có đạo đức, tuân theo những tiêu chuẩn sống cao hơn, và những bài công pháp đầy uy lực đã làm nên sự thành công của môn tu luyện này.

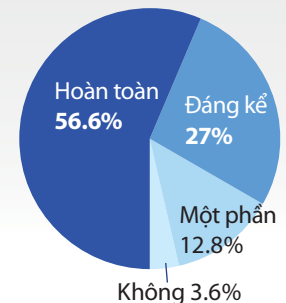
Theo cuộc khảo sát 12.731 học viên vào năm 1998 bởi đoàn chuyên viên y tế tại Bắc Kinh cho thấy, rất nhiều người dân Bắc Kinh đã có được sức khỏe tốt hơn nhờ tu luyện Pháp Luân Đại Pháp.

Hai biểu đồ dưới minh họa một phần nào kết quả đáng chú ý này.

Cải thiện sức khỏe

Giảm Stress

Năm 1999, một quan chức từ Ủy ban Thể thao Quốc gia Trung Quốc phát biểu với tờ Bản tin Thế giới và Tin tức Hoa Kỳ, đã tuyên bố rằng: “Pháp Luân Đại Pháp có thể giúp mỗi người tiết kiệm 1.000 nhân dân tệ chi phí y tế mỗi năm. Nếu 100 triệu người cùng luyện tập môn này, thì sẽ tiết kiệm được 100 tỷ nhân dân tệ chi phí y tế mỗi năm”. Vị quan chức này cũng tiếp tục lưu ý rằng: “Thủ tướng Chu Dung Cơ đã rất vui vì điều đó”.

Các phương tiện truyền thông ở Trung Quốc cũng liên tiếp đưa nhiều bài báo cáo tích cực về Pháp Luân Công. Như, tháng 01 năm 1996, tờ báo Thanh niên Bắc Kinh liệt kê cuốn “Chuyến Pháp Luân” là một trong 10 đầu sách bán chạy nhất Bắc Kinh; ngày 19 tháng 07 năm 1998 Thời báo Kinh tế Trung Quốc, đăng bài “Tôi đứng dậy rồi!” kể về một phụ nữ tên là Tạ Tú Phân ở Hàm Đan tỉnh Hà Bắc vốn bị bại liệt từ năm 16 tuổi nhưng sau khi luyện Pháp Luân Công đã khởi và đi lại được, v.v.

Tờ Tin chiều Dương Thành đăng bài về diễm luyện công lớn với 5.000 người tập luyện Pháp Luân Công tại Quảng Châu (Ảnh: The Epochtimes)

Tất cả chúng ta đều có thể bị ảnh hưởng bởi cuộc bức hại

Các sản phẩm xuất khẩu của Trung Quốc đang có mặt khắp mọi nơi trên thế giới, với mức giá thậm chí còn thấp hơn nhiều so với chi phí sản xuất cho một sản phẩm tương tự ở các quốc gia khác. Có lẽ, không dưới một lần chúng ta tự hỏi, tại sao họ lại có thể sản xuất ra những sản phẩm giá rẻ như vậy? Tại sao chất lượng của chúng lại thấp kém, thậm chí có nhiều thứ còn độc hại như vậy? Nó không đơn giản chỉ là do sản xuất yếu kém, mà tại Trung Quốc, có một cái gì đó xấu xa đang diễn ra một cách phổ biến: đó là sự thoái hóa nền tảng đạo đức. Sản phẩm không chỉ được làm bằng vật liệu có chất lượng kém mà còn được chủ ý làm bằng vật liệu nguy hại.

Những sản phẩm được các lao động khổ sai sản xuất tại Trại lao động cưỡng bức nữ tỉnh Cát Lâm

Theo rất nhiều lời kể của các học viên Pháp Luân Công từng bị giam giữ tại các trại lao động cưỡng bức, họ đã bị bắt làm việc hơn 12 giờ một ngày, thậm chí có lúc từ 18-20 giờ một ngày để sản xuất các sản phẩm, một số được dành cho xuất khẩu. Người thì dán đế giày. Người khác may quần áo. Người thì đóng gói đũa dùng một

(Xem chi tiết và nghe đoạn hội thoại tại:

<http://vn.minghui.org/news/12886-woipfg-cong-bo-bao-cao-truong-hop-ve-cuoc-dam-thoai-voi-nhan-chung-mo-cap-tang.html>).

* Dưới đây là một phần cuộc đối thoại:

Nhân chứng: - Không có thuốc gây mê nào đã được sử dụng. Họ đã cắt vào ngực cô ấy bằng một con dao, và hai tay họ thậm chí còn không run chút nào. (lược bớt một số đoạn)

Câu hỏi: - Cô ấy đã hét lên “Pháp Luân Đại Pháp hảo” khi ngực cô ấy bị cắt?

Nhân chứng: - Cô ấy đã hét lên rất to “Á”, rồi hô “Pháp Luân Đại Pháp hảo.” Cô ấy nói: “Ông đã giết tôi, một cá nhân.” (Tôi nghĩ) nó có nghĩa là “ông đã giết một cá nhân giống như tôi. Liệu ông có thể giết hàng trăm triệu người giống như tôi, những người đang bị bức hại bởi các ông chỉ vì niềm tin chân chính?” Vào lúc ấy, người bác sĩ đó, ông bác sĩ quân y đã ngập ngừng. Ông ta nhìn tôi, rồi nhìn (sĩ quan cảnh sát) thượng cấp của tôi. Rồi thượng cấp của tôi gạt đầu, và ông ta tiếp tục cuộc phẫu thuật... Quả tim được lấy ra đầu tiên, và sau đó là đến thận. Khi tĩnh mạch tim của cô ấy bị cắt bởi chiếc kéo, cô ấy bắt đầu co giật. Nó cực kỳ khủng khiếp. (một số đoạn bị lược bớt.)

Trước đó, cô ấy đã phải chịu đựng sự làm nhục thậm chí còn lớn hơn. Nhiều cảnh sát trong chúng tôi đã thật trụy lạc. Họ sử dụng kim và các dụng cụ khác, tôi không biết họ lấy chúng ở đâu, để làm nhục cô ấy. Tôi đã tận mắt chứng kiến tất cả, nhưng tôi tiếc rằng tôi đã không chụp bức ảnh nào. Cô ấy trông khá ưa nhìn, hơi xinh, (nên những cảnh sát viên) đã hăm hiếp cô ấy... điều này đã quá phở biển.

Những con số của cuộc bức hại:

- 100 triệu người theo học Pháp Luân Công khi cuộc đàn áp bắt đầu vào năm 1999.
- Hàng triệu người dân Trung Quốc đã bị bắt cóc, giam giữ, tra tấn, bị sa thải, đuổi học hoặc bị buộc trở thành vô gia cư vì họ học Pháp Luân Công.
- Hơn 80.000 trường hợp tra tấn đã được ghi nhận.

- Khoảng 450.000 - 1.000.000 học viên Pháp Luân Công bị giam giữ bắt hợp pháp trong các trại lao động, nhà tù và trại giam vào bất cứ thời điểm nào. Đây là nhóm tù nhân lương tâm lớn nhất ở Trung Quốc, nếu không nói là trên thế giới.
- Hàng nghìn người đã bị giết hại.

Đạo đức thăng hoa

“Tu luyện Pháp Luân Đại Pháp không chỉ đem đến một sức khỏe toàn diện cho người học, mà nó còn đem đến niềm hạnh phúc và sự thăng hoa về đạo đức cho hàng triệu học viên: công an, bác sĩ học Pháp Luân Công không còn nhận hối lộ, công nhân ngừng lấy trộm đồ từ nhà máy của họ, và những cặp vợ chồng ly hôn được hàn gắn... Theo một báo cáo khác tại Đài Loan, Pháp Luân Công có hiệu lực đáng kể trong việc loại bỏ các thói quen và nghiện ngập không lành mạnh: 81% bỏ thuốc lá thành công; 77% bỏ rượu thành công; 85% bỏ đánh cờ bạc. Những câu chuyện dưới đây chỉ là một phần nhỏ trong bức tranh về Pháp Luân Công.

Loại ớt bột thượng hạng tạo ra một nhóm doanh nhân thượng đẳng

Ông Vương là người sản xuất và bán buôn ớt bột ở Trung Quốc. Trước khi tu luyện Pháp Luân Đại Pháp, ông đã làm giả bột ớt. Ông biết rằng nó sẽ có hại cho người sử dụng, nhưng ông cảm thấy mình không có sự lựa chọn nào khác vì tất cả những người khác cũng đều làm thế.

Sau khi bắt đầu tu luyện, ông nhận ra rằng thật sai trái khi làm giả bột ớt. Ông quyết định tuân theo lời dạy của Sư phụ làm một người tốt. Tối hôm đó khi từ chợ về nhà, ông nghiền số ớt quả vẫn còn ở nhà thành ớt bột và không pha trộn bất cứ thứ gì vào đó. Ông dự định sau khi bán chúng sẽ đi tìm một công việc khác, vì ông nghĩ rằng sẽ không thể cạnh tranh với những người khác do giá ớt bột thật cao hơn.

Ngày hôm sau, ông đi đến chợ đầu mối và nói với các nhà phân phối: “Số ớt bột này là lượng hàng cuối cùng của tôi. Tôi không pha

bất cứ thứ gì vào đó bởi vì tôi đã bắt đầu tu luyện Pháp Luân Đại Pháp, và tôi muốn trở thành một người tốt và tuân theo các nguyên lý Chân – Thiện – Nhân. Giá bán đắt hơn một chút bởi vì tôi cần thu về giá nguyên liệu và chi phí lao động.” Nhà phân phối cẩn thận kiểm tra rồi nói: “Đúng là thật và không có pha trộn gì. Tôi muốn mua nó. Sẽ có những người biết đến hàng chất lượng tốt.”

Chỉ trong một thời gian ngắn, ông Vương đã bắt ngờ bán được hết toàn bộ ốt bột và nhận được nhiều đơn đặt hàng, nên ông tiếp tục kinh doanh ốt bột. Công việc kinh doanh của ông ngày càng phát đạt. Nhận thấy điều đó, các nhà đồng cung cấp hỏi ông làm thế nào mà thành công như vậy, và ông đã nói với họ sự thật. Hầu như tất cả đều học theo ông ngừng làm ốt bột giả.

Các nhà bán lẻ ốt bột thường nói với ông Vương: “Ồ, Sư phụ Lý của Pháp Luân Đại Pháp thật là quyền năng! Đệ tử của ông ấy đã thay đổi bản thân thành người tốt và không làm giả hàng hóa của mình. Loại ốt bột thượng hạng của anh đã biến chúng tôi thành một nhóm doanh nhân hạng nhất.”

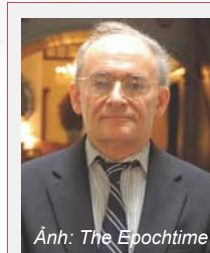
Cựu thành viên băng đảng buôn bán ma túy quay lại làm người tốt

Do gia đình nghèo, anh Lâm Gia Tường chỉ học hết tiểu học. Lớn lên, anh nhiễm nhiều thói hư tật xấu và dần dần trở thành một tay anh chị cộm cán nhất trong địa phương. Năm 33 tuổi, anh nghiện ma túy, rồi trở thành kẻ buôn bán ma túy và cuối cùng bị tù chung thân vì buôn bán ma túy.

Ảnh Lâm Gia Tường

về việc mở cướp tạt từ các học viên Pháp Luân Công của ĐCSTQ. Hiện cuốn sách đã được dịch ra 19 ngôn ngữ. (Download sách miễn phí tại:

Ảnh: The Epochtime

“[Đây là] một kiểu tội ác mà chúng ta chưa từng được chứng kiến trên Trái Đất này.”

David Matas, điều tra viên người Canada

<http://organharvestinvestigation.net/>). Năm 2010, hai ông đã được đề cử giải Nobel Hòa Bình vì những đóng góp trong việc điều tra tội ác mở cướp tạt các học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc.

Theo kết luận của các cuộc điều tra, có khoảng từ 40.000 đến 65.000 học viên Pháp Luân Công đã bị giết bằng phương thức này từ năm 2000 - 2006.

Để che giấu sự thật, các viên chức của ĐCSTQ đã tìm cách hủy những chứng cứ, phủ nhận lời buộc tội và ngăn chặn những cuộc điều tra, kể cả sau khi Ủy ban Liên Hợp Quốc về Chống Tra tấn đã yêu cầu làm rõ chi tiết về nguồn tạt.

Một công an chứng kiến vụ mở cướp tạt sống từ học viên Pháp Luân Công

Một công an vũ trang Trung Quốc, từng nhiều lần tra tấn tàn bạo các học viên trong quá trình thẩm vấn để khai thác thông tin, đã tiết lộ với điều tra viên đặc biệt của Tổ chức Thế giới về Điều tra Cuộc bức hại Pháp Luân Công (WOIPFG) rằng, anh đã chứng kiến toàn bộ quá trình mở cướp tạt sống vào ngày 09 tháng 04 năm 2002 tại Bệnh viện đa khoa Quân khu Thẩm Dương. Chúng tôi không tiết lộ tên của anh vì lý do an toàn.

nữ khẳng định rằng các học viên Pháp Luân Công đã bị giết ở Bệnh viện đông máu tỉnh Liêu Ninh nơi bà từng làm việc. Người phụ nữ này cũng nói rằng chồng của bà, một bác sĩ phẫu thuật, đã tiết lộ với bà rằng ông đã mổ lấy giác mạc từ cơ thể của hơn 2.000 học viên Pháp Luân Công còn sống.

Một tuần sau đó, một bác sĩ quân y Trung Quốc đã khẳng định rằng hành động tàn bạo này còn diễn ra ở 36 trại tập trung khác nhau trên khắp cả nước.

Những người ủng hộ Pháp Luân Công và những nhà hoạt động nhân quyền ở nước ngoài ngay lập tức đã bắt tay vào điều tra việc này. Họ gọi điện đến các bệnh viện ở Trung Quốc, giả làm người đang tìm mua một quả thận hay một lá gan. Họ đã kinh sợ khi nghe thấy các bác sĩ lần lượt xác nhận một cách công khai: Chúng tôi có Pháp Luân Công ở trong kho; họ vừa mới đến và chúng tôi có thể lấy tạng của họ cho các ông trong vòng một tuần.

(Xem chi tiết báo cáo của Liên Hợp Quốc về mổ cướp tạng ở Trung Quốc tại:

<http://falunhr.org/reports/UN2007-org/Torture-UN-07.pdf>).

Năm 2009, luật sư nhân quyền nổi tiếng người Canada, ông David Matas và ông David Kilgour, nguyên Quốc Vụ Khanh phụ trách khu vực Châu Á Thái Bình Dương của Canada đã cho xuất bản cuốn sách "Thu hoạch đẫm máu". Cuốn sách này được viết sau khi hai ông Matas và Kilgour tiến hành một cuộc điều tra chi tiết

Anh Vương Bân - một kỹ sư phần mềm bị tra tấn đến chết vì không cam kết từ bỏ Pháp Luân Công. Những vết thương và mũi khâu bao phủ sau khi nội tạng của anh bị mổ lấy đi

Đã sống trong tù 12 năm, anh Lâm không biết làm sao có thể ra khỏi vũng bùn và tạo một con đường mới cho mình.

Một ngày kia vào năm 2003, các viên chức nhà tù thông báo với các tù nhân rằng các học viên Pháp Luân Công sẽ đến dạy môn tập, và bất kỳ ai muốn học đều có thể ghi danh. Anh Lâm nói: "Khi tôi vừa nghe điều này, tôi đi ghi tên ngay. Tôi là người đầu tiên. Từ đó, mỗi tuần thời gian sung sướng nhất của tôi là học Pháp và luyện công." Sau khi học Pháp Luân Công, anh Lâm tự giữ mình theo Chân - Thiện - Nhẫn và dần loại bỏ được các tật xấu của anh, kể cả cờ bạc. Tính khí của anh cũng trở nên càng ngày càng tốt hơn. Anh có thể giữ được một tâm từ bi và thiện lành. Anh được bảo lãnh tại ngoại một năm sau khi anh bắt đầu tập luyện.

Anh Lâm nói: "Tôi rất may mắn khi đắc được Pháp trong tù. Tất cả các tù nhân đều bất bình và nuôi hận do sự giam cầm, nhưng tôi cảm thấy đối với tôi nó rất đáng vì tôi đã đắc được Pháp. Điều đó đã hoàn toàn thay đổi cuộc đời tôi."

Sau khi được tự do, anh Lâm đã trở về nhà và có một công ăn việc làm chân chính. Anh quản lý dịch vụ vận chuyển ở sân bay với các bạn anh và hưởng một cuộc sống đầy ý nghĩa. Anh nói: "Pháp Luân Đại Pháp cho tôi thấy sự rõ ràng giữa thiện và ác, và điều tôi phải làm, cũng như điều tôi không nên làm. Tôi không còn bị ảnh hưởng bởi những điều bất hợp pháp nữa, bất kể bao nhiêu tiền họ mang đến cho tôi hoặc cách dễ dàng nào mà có được nó."

Anh Lâm Gia Tường giới thiệu sự màu nhiệm của Pháp Luân Đại Pháp đến mọi người

Pháp Luân Công được chào đón ở 114 quốc gia và vùng lãnh thổ

Quảng Châu, Trung Quốc (1998)

Paris, Pháp

Frankfurt, Đức

Canada

Đài Loan

Australia

Việt Nam

Hoa Kỳ

Venezuela

Sự ứng nghiệm của Pháp Luân Đại Pháp trong việc cải thiện sức khỏe và những nguyên lý uyên thâm đã nhanh chóng làm cho môn tu tập trở nên phổ biến trên toàn thế giới. Kể từ khi được Ông Lý Hồng Chí giới thiệu ra công chúng vào năm 1992, đến nay, Pháp Luân Đại Pháp đã thu hút hàng trăm triệu người trên 114 quốc gia và vùng lãnh thổ theo học. Hầu hết các thành phố ở Việt Nam, hay các trường đại học ở Mỹ, Đài Loan, HongKong, Macao, Australia, và châu Âu... đều có các nhóm tập luyện Pháp Luân Đại Pháp.

mất công lật ngược lại thứ mà trước đây nó đã từng ca ngợi.

Để đạt được điều này, ĐCSTQ đột ngột tuyên bố rằng Pháp Luân Công đã “dẫn đến cái chết của 1.400 người”. Các phương tiện truyền thông nhà nước đã công bố rộng rãi khắp mọi nơi những ca tử vong bị cho là vì lý do này. Lập luận chủ yếu trong tuyên bố này là Pháp Luân Công cấm các học viên uống thuốc và vì vậy dẫn đến việc tử vong một cách không đáng có. Trong khi đó, không một ca “tử vong” nào như vậy từng xảy ra ở ngoài lãnh thổ Trung Quốc nơi Pháp Luân Công được luyện tập tự do. Những người tiến hành điều tra một số trường hợp cụ thể đã phát hiện ra rằng chúng đều là những thông tin bị thêu dệt.

TRƯNG BÀY NHỮNG DÓI TRÁ: Một người đàn ông đang xem một cuộc triển lãm chống lại Pháp Luân Công được tổ chức bởi Chính phủ Trung Quốc, trong đó có đầy những câu chuyện cáo buộc những thiệt hại mà môn tu luyện này gây ra. Vấn đề là: những cuộc điều tra cho thấy đây hoàn toàn là những câu chuyện bịa đặt. (Nguồn vn.minghui.org)

Mồ cớ tạt sống từ những tù nhân lương tâm là học viên Pháp Luân Công

Những báo cáo từ nhiều nhân chứng và các bác sĩ Trung Quốc đã tiết lộ rằng, hàng chục nghìn học viên Pháp Luân Công đã bị mổ cướp tạng trong khi vẫn còn sống. Thủ phạm chính là các viên chức của ĐCSTQ, họ thông đồng với các bác sĩ phẫu thuật, những người quản lý trại giam, và các quan chức quân đội để lấy tạng của các học viên bán và phục vụ cho việc cấy ghép siêu lợi nhuận.

Câu chuyện này, mặc dù tàn nhẫn đến mức khó tin, đã được đưa ra ánh sáng lần đầu tiên vào tháng 03 năm 2006 khi một người phụ

Thỉnh nguyện ôn hòa bị đổ lỗi để lấy lý do đàn áp

Ngày 25 tháng 04 năm 1999, khoảng 10 nghìn học viên Pháp Luân Công đã tới Văn phòng Kháng cáo Trung ương để yêu cầu Chính phủ dừng leo thang việc đàn áp và đe dọa các học viên – bao gồm việc đánh đập và bắt bớ hơn 40 người xảy ra ngày hôm trước ở thành phố Thiên Tân gần đó – và cho phép họ tự do tập luyện mà không bị đe dọa.

Cuộc thỉnh nguyện ngày 25 tháng 04 năm 1999

Thủ tướng Chu Dung Cơ đã đứng ra gặp mặt những người đại diện của Pháp Luân Công. Sau đó cùng ngày, ông đã ra lệnh cho Phòng công an thành phố Thiên Tân phóng thích các học viên và nhắc lại chính sách của Chính phủ là không can dự vào quyền tự do tu luyện của người dân. Tất cả sự việc diễn ra hoàn toàn ôn hòa và có trật tự.

Nhưng khi cuộc đàn áp bắt đầu, sự kiện ngày 25 tháng 04 đã nhanh chóng bị bóp méo thành Pháp Luân Công đang “bao vây” khu vực tòa nhà của chính quyền trung ương, nhằm dựng lên hình ảnh Pháp Luân Công như một nhóm người đấu tranh chính trị, để bao biện cho cuộc đàn áp tội tệ vừa được triển khai.

Bị đặt để buộc tội Pháp Luân Công đã gây ra cái chết của 1.400 người

Khi phát động chiến dịch chống lại Pháp Luân Công, ĐCSTQ đã phải đối mặt với việc phải biện hộ cho nỗ lực ngăn cản người dân tiếp cận với một môn tu luyện có lợi cho sức khỏe mà đã có hàng chục triệu người được hưởng lợi từ nó. Ngoài ra, ĐCSTQ còn phải

Người theo học Pháp Luân Đại Pháp thuộc đủ mọi tầng lớp, ngành nghề, từ giáo sư, tiến sỹ, học sinh, sinh viên, nông dân, người già, trẻ em..., vì Pháp Luân Đại Pháp vượt qua khỏi ranh giới về văn hóa, xã hội, kinh tế cũng như dân tộc.

Các chính phủ và tổ chức trên khắp thế giới đã trao tặng hơn 3.000 giải thưởng và bằng khen, thư công nhận cho Pháp Luân Công và đại sư Lý Hồng Chí vì những lợi ích mà Pháp Luân Công đã mang lại. (Xem chi tiết tại: http://clearwisdom.net/emh/special_column/recognition.html).

▲ Tại hai Hội Sức Khỏe Đông Phương vào năm 1992 và 1993 ở Bắc Kinh, ông Lý Hồng Chí đã được trao tặng nhiều giải thưởng như “Giải Vàng đặc biệt”, danh hiệu “Thầy khí công được hoan nghênh nhất” và giải thưởng cao nhất của triển lãm - giải thưởng “Thúc đẩy tiến bộ Khoa học”

Các chính phủ và tổ chức trên khắp thế giới trao hàng nghìn giải thưởng, thư công nhận cho Pháp Luân Công và đại sư Lý Hồng Chí

Ông Lý Hồng Chí – Người sáng lập pháp môn, đã bốn lần được đề cử giải Nobel Hòa bình và được Nghị viện châu Âu đề cử cho giải thưởng Tự do Tư tưởng Sakharov. Ông đã được trao tặng giải Tự do Tôn giáo Quốc tế của Freedom House và giải "Lãnh tụ tinh thần."

Trong "Danh sách 100 thiên tài đương đại" năm 2007, đại sư Lý Hồng Chí được xếp hạng thứ 12, là người Hoa có ảnh hưởng lớn nhất đến thế giới đương thời. Năm 1996, đại sư Lý và gia đình đã tới định cư ở Hoa Kỳ theo chương trình "Nhân tài kiệt xuất."

Các học viên Pháp Luân Công cũng nhận được nhiều giải cống hiến tại cộng đồng và nơi làm việc của họ.

Anh Vasilios Zoupoundnidis (thứ hai từ bên phải) - học viên Pháp Luân Đại Pháp được nhà Vua Thụy Điển (bên trái) trao tặng Giải thưởng "Nhà doanh nghiệp tiên phong của năm". Công ty Sales Competence của anh sau 06 năm thành lập đã đạt được doanh thu hơn 13 triệu USD và có mục tiêu đạt 60 triệu USD doanh thu vào năm 2016. (Ảnh: Zhihe Li/Epoch Times)

Joe Oliver, Bộ trưởng Bộ Tài nguyên Canada, trao Huy chương kỷ niệm 60 năm lên ngôi của Nữ hoàng Elizabeth II cho ông Trương Bồi Tân vì những nỗ lực bảo vệ quyền lợi của các học viên Pháp Luân Công, và đóng góp của ông cho cộng đồng

Người đàn ông được cho là tự thiêu trong hình tên là Vương Tiến Đông, đã được ĐCSTQ thuê để dàn dựng nên vụ tự thiêu, sau đó vu khống rằng đó là học viên Pháp Luân Công.

Tư thế ngồi song bàn của Pháp Luân Công

Tư thế ngồi thiền không đúng với kiểu ngồi song bàn của Pháp Luân Công

Mặc dù quần áo và tóc bị cháy hết nhưng chai xăng bằng nhựa - vốn là vật dễ cháy vẫn nguyên vẹn

Sau khi "tự thiêu", ba "Vương Tiến Đông" khác nhau đã xuất hiện trên trang web của Tân Hoa Xã:

1. Hình căn cước của Vương Tiến Đông, đăng vào ngày 23/01/2001, bốn tiếng đồng hồ sau khi "tự thiêu".
2. Ảnh từ chương trình "Tiêu điểm phóng đàm" của CCTV vào ngày 30/01/2001.
3. Ảnh từ chương trình "Tiêu điểm phóng đàm" của CCTV vào ngày 10/04/2001.

Làm thế nào mà chỉ trong một thời gian ngắn, một người lại có cái đầu với ba kích thước khác nhau đến vậy?

• Bịt miệng để ngăn chặn sự thật

Để che đậy cuộc bức hại tàn bạo, ngăn cản người dân biết sự thật, ĐCSTQ đã tìm cách bịt miệng bất cứ ai nói lên sự thật về Pháp Luân Công tại Trung Quốc. Toàn bộ sách vở, tài liệu về Pháp Luân Công đều bị thiêu hủy; những người tu luyện Pháp Luân Công bị nghe lén điện thoại và kiểm soát email... Mọi phương tiện để các học viên Pháp

Luân Công có thể bảo vệ mình - ví dụ như đến văn phòng kháng cáo, các phương tiện truyền thông, và các cách thức theo luật định, đã bị ngăn chặn. Những người không tu luyện Pháp Luân Công mà phản đối cuộc đàn áp thì bị khủng bố.

• Chiến dịch tuyên truyền và kích động thù hận

Hàng triệu đô la đã được chi cho việc thực hiện và đưa ra những tuyên truyền phỉ báng Pháp Luân Công nhằm bóp méo sự thật và phỉ báng Pháp Luân Công khiến dân chúng thù ghét môn tập này; và che đậy sự vi phạm nhân quyền của chính quyền. Những điểm dưới đây chỉ là một phần trong những tuyên truyền và che đậy của ĐCSTQ.

Là tự thiêu hay là vở kịch dàn dựng của ĐCSTQ ?

Ngày 23 tháng 01 năm 2001, năm người được cho là đã phóng hỏa tự thiêu ở Quảng trường Thiên An Môn. Các phương tiện truyền thông đã phát đi phát lại thước phim rung rợn quay cảnh nạn nhân tự thiêu và đổ lỗi cho Pháp Luân Công đã gây ra thảm họa này. Rất nhiều chứng cứ đã chỉ ra rằng toàn bộ sự việc này là một màn dàn dựng tuyên truyền tinh vi. Vụ dàn dựng đã bị Tổ chức Phát triển Giáo dục Liên Hợp Quốc (IED) phơi bày vào tháng 08 năm 2001 tại Liên Hợp Quốc. Nếu bạn đọc muốn tận mắt chứng kiến, hãy truy cập trang web: www.falsefire.com.

Cuộc đàn áp Pháp Luân Công tại Trung Quốc

Mặc dù Pháp Luân Đại Pháp mang lại nhiều lợi ích về cả về sức khỏe và tinh thần, vốn được công nhận và ủng hộ bởi Chính phủ Trung Quốc, nhưng quỹ đạo này đột ngột xoay chuyển vào tháng 07 năm 1999 khi mà Tổng bí thư Đảng Cộng sản Trung Quốc lúc bấy giờ là Giang Trạch Dân phát động chiến dịch nhằm nhổ tận gốc Pháp Luân Công ra khỏi Trung Quốc. Theo nhà phân tích về Trung Quốc là Willy Lam, bằng cách tạo ra một chiến dịch quốc gia, Giang Trạch Dân đã theo đuổi cả hai mục đích: quyền lực cho chính mình và tiêu diệt Pháp Luân Công - nhóm người mà ông ta xem như một mối đe dọa đối với quyền lực của mình.

Đối với nhiều người, sự đổ kỵ và lo sợ của Giang Trạch Dân trước một nhóm người chỉ theo đuổi mục tiêu trở thành người tốt thật khó lý giải. Tuy nhiên, nhìn lại lịch sử thế giới, có thể thấy rằng khi quyền lực nằm trong tay những kẻ tàn bạo và có đầu óc bất bình

thường thì không gì là không thể. Cũng chỉ vì ghen ghét mà Hitle đã quyết tâm tiêu diệt dân tộc Do Thái. Các cuộc diệt chủng thực hiện bởi những kẻ độc tài cũng bắt nguồn từ những lý do vô nhân tính như vậy. Mặt khác, nhìn lại lịch sử giết hại người vô tội trong các phong trào Cải cách ruộng đất, Bình phản, Cách mạng văn hóa... của Trung Quốc thì Giang Trạch Dân không phải là người lãnh đạo cuồng cuồng và tàn bạo duy nhất. Với bản chất vô thần, ĐCSTQ không thể "chịu đựng" nhóm tu luyện tâm linh xuất phát từ văn hóa Trung Quốc truyền thống vốn nằm ngoài ý thức hệ với triết lý đấu tranh của ĐCSTQ. Cũng phải nói thêm rằng, nhiều nhóm khác như Phật giáo Tây Tạng, và nhóm theo tín ngưỡng Thiên chúa... cũng bị đàn áp.

• **Phòng 610 - Tổ chức Gestapo thứ hai**

Để phục vụ cho cuộc đàn áp, Phòng 610 đã được thành lập đặc biệt, chuyên trách chỉ đạo bức hại các học viên Pháp Luân Công một cách hệ thống với phương châm: “*Bồi nhọ thanh danh, vất kiệt tài chính, hủy hoại thân thể*” - nó tương tự như Gestapo của Đức Quốc xã về mức độ tàn bạo và thẩm quyền đứng trên cả luật pháp.

Những điều luật đáng ngờ được tạo ra để ghép tội các học viên. Người của Phòng 610 điều khiển cả quan tòa để bỏ tù các học viên thông qua những phiên xét xử giả mạo. Thậm chí các học viên có thể bị bắt giam phi pháp bất cứ lúc nào mà không cần xét xử.

Hơn 100 khổ hình tra tấn được sử dụng để ngược đãi các học viên Pháp Luân Công trong các trại cải tạo lao động, trại giam và bệnh viện tâm thần như: sốc điện, bức thực bằng phân người hoặc nước muối, tiêm thuốc hủy hoại thần kinh, tra tấn tinh dục, dọa thai với những phụ nữ mang thai để có thể giam giữ họ lâu hơn, v.v.

Những người thân của các học viên cũng bị bức hại bởi chính sách liên đới: gia đình có người tu luyện Pháp Luân Công thì con cái không được đi học, vợ hoặc chồng bị dọa đui việc nếu người nhà vẫn tập Pháp Luân Công, v.v; Các cảnh sát bị bắt phải bức hại Pháp Luân Công bởi chính sách trừng phạt, buộc phải hoàn thành “*chỉ tiêu chuyển hóa*” các học viên; những luật sư đứng lên bảo vệ các học viên thì bị ngăn cản, đe dọa, thậm chí nhiều người đã bị bắt giam.

Tháng 07 năm 2003, cô Cao, một kế toán viên, đã bị tổng vào trại lao động cưỡng bức Mã Tam Gia khét tiếng vì tập Pháp Luân Công. Trong trại, lính canh đã tra tấn cô bằng dùi cui điện, đốt và làm biến dạng khuôn mặt vốn luôn tươi cười của cô. Sau nhiều năm bị bức hại, ngày 06 tháng 03 năm 2005, cô Cao đã bị tra tấn đến chết khi cô 37 tuổi

Cô Cao Dung Dung, 37 tuổi, khuôn mặt đã bị biến dạng và bị giết chết

Để tiêu diệt Pháp Luân Công, Giang Trạch Dân đã sử dụng tới một phần tư ngân sách quốc gia.

- 4 tỉ nhân dân tệ được chi vào tháng 02 năm 2001 để thiết lập các cơ sở hạ tầng cho việc giam giữ các học viên Pháp Luân Công.
- 4,2 tỉ nhân dân tệ được chi vào tháng 12 năm 2001 để xây dựng các trung tâm tẩy não nhằm giam giữ trái phép các học viên.
- Hơn 100 tỉ nhân dân tệ mỗi năm được dùng để trả lương cho hàng triệu người được thuê bức hại các học viên.